

РЕШЕНИЕ

№ 26974

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3296** по описа за **2026** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел Оперативен контрол и Контрол по републиканската пътна мрежа към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н. против решение № 4716/30.12.2025 г., постановено по АНД № 4918/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 107 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 9023/02.10.2025 г. на началник на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“.

В жалбата се изтъкват доводи за неправилност на съдебното решение, като се излагат подробни аргументи.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба А. Т. А. оспорва жалбата с писмен отговор. В съдебно заседание редовно уведомен, не се явява, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение. Претендира разности.

Представителят СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС следва да се остави в сила.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и събраните по делото доказателства, след касационна проверка на обжалваното решение по чл. 218, ал. 2 от

АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в срок от надлежна страна, атакува невлязъл в сила съдебен акт на районен съд, постановен в производството по Глава трета Раздел V на ЗАНН и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното НП е реализирана административно-наказателната отговорност на А. Т. А. затова, че на 07.11.2024 г., в 16,59 часа, по път II-18, км 27+500 на отбивна площадка в посока [населено място]-с. К. управлявал и извършвал превоз на товари – павета, с МПС с четири оси с две управляеми оси марка МАН, модел ТГА 41.410 с рег. [рег.номер на МПС], като в процеса на проверката е установено, че при измерено разстояние между осите 1.38м сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща се ос на МПС била 32.195 т при максимално допустимо натоварване на оста 19 т, като превишението е с 13.195 т. Било измерено и натоварване на неподвижващата/2-ра/ единична ос на МПС от 10.685 т при максимално допустимо натоварване на неподвижващата единична ос 10 т, като превишението е с 0.685 т. Била издадена кантарна бележка. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 0010433 от 07.11.2024 г., който е подписан от актосъставителя, свидетел и нарушителя без възражения, въз основа на който впоследствие е издадено наказателно постановление № 9023/02.10.2025 г. на началник на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата, във връзка с приложимите разпоредби на Наредба № 11.

Районният съд е приел, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства. Приел е липса на допуснати съществени процесуални нарушения.

Направил е извод, че субект на административно-наказателна отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП не може да бъде всяко физическо лице, което наруши законово установената забрана по чл. 26, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗП за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства без надлежно разрешение, т. е. кръгът на субектите се изчерпва със собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или превозвачите по смисъла на § 1, т. 5 от Закона за автомобилните превози. Във връзка с последното е счел, че Н. не може да бъде субект на вмененото му нарушение и неправилно е санкциониран по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Изложил доводи, свързани с ТР № 2/08.10.2025 г. на ОСС на НК на ВКС по т. д. № 5/2023 на ВАС.

Решението на СРС е правилно.

Настоящата касационна инстанция счита, че проверяваният съдебен акт не страда от изложените в касационната жалба недостатъци, а именно касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Фактите са установени правилно и в пълнота от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за неправилно ангажирана административнонаказателна отговорност на санкционираното лице за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП. С цитираното тълкувателно решение е прието, че водач, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство без надлежно разрешение, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), а не по Закона за пътищата. Това решение се прилага, когато водачът не е собственик на превозното средство или лицензиран превозвач и не е наредил превоза (например, когато е назначен по трудов договор), което не е спорно по делото.

Направената служебна проверка в рамките на чл. 218 АПК не сочи наличието на пороци в

обжалваното решение, които да представляват касационни основания за отмяната му. Ето защо решението като валидно, допустимо и правилно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане разноски, които са в претендиран и доказан размер 300 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4716/30.12.2025 г., постановено по АНД № 4918/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 107 състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на А. Т. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 300 евро (триста евро).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: